

Han:

Det var Boston å Boston å Bøston 'gen,
uppå asfalten så det brann i den...

Hon:

Och det gick, ska ni se, med en djädrans stuns,
ty si unter uns, så var det Hagaluns.

(Dans).

Han:

Där såg man gunga pigor i klunga med livgardister,
där såg man Lena, Lena som tjäna hos en magister

Hon:

Där såg man guppa
Lindqvistens nuppa.
Hon uppå opran — sopran
sjunger hon i körn — fallera!

Han:

Tjocka frun som har mathål två trappor opp,
fröjda en galopp med en Birkaströpp.

Hon:

Och den trevliga Karlsson uppå kontor
drack jag duskål med och får kalla'n bror.

(Dans).

Han:

Litrarna tömdes, ordningen glömdes, värden han la' sej.
Luften den tjockna, lyktorna slockna, Jonsson kom a' sej...

Hon:

Herrarna blevo
"kulis" och klevo
oss uppå tåna... Fåna,
som karlar gör jämt — fallera!

Han:

Första smockan fick ohängda Johanssen,
han nöp portvaktsfrun uti hennes ben...

Hon:

Och den andra fick Jonsson, så han trall ner
uti soptunnan med sitt ha-andklavér.

(Dans).

Han:

Weg var publiken, full var musiken, men dock gick valsen,
toner så ljuva, så man fick snuva, trilla ur halsen.

Hon:

Klockan var sju visst,
förr'n jag och du visst
gingo så ömma. Glömma
bal'n på bakgården, kan jag ej.

Han:

Dagen efter kom värden med räkningen —
det var läkningen av ett par tre ben...

Hon:

Fyra fönster, en pump och ett nytt klavér,
men gör nix, mången *fin* bal kan kosta mycket mer!

(Dans).

(1910)